

[Poul Thomsen.]

skolen, at det er manden, som ejer skolen, og som måske er den afgørende for, hvorledes skolen skal være. Jeg mener ikke hermed at have sagt — ville da i hvert fald vende mig imod en sådan opfattelse — at det er statens opgave at give tilskud, heller ikke i form af lån, til private, således at de private kan få en profit på dette. Jeg vil blot gerne have understreget, at vi i dette spørgsmål også tilgodeser den mand, som på helt privat basis ejer en skole og driver den på forsvarlig vis. Jeg ønsker, at der ikke lægges dem nogen hindringer i vejen, men at de bliver stillet lige så godt som andre, der driver private skoler.

Et andet spørgsmål af økonomisk karakter, som jeg gerne vil fremdrage, er dette: der er i bemærkningerne foretaget nogle beregninger over, hvad det vil koste, og der er her regnet med, at det vil koste 1 500 kr. pr. time i gymnasiet og 1 350 kr. i realklasserne. Men disse udgifter er beregnet efter københavnske forhold, og det ville måske være rigtigt, om man i denne forbindelse prøvede på også at se, hvordan det ligger andre steder end i København så meget mere som man jo her i skolelovene ikke regner Københavns omegn med til København. Københavns omegn er noget helt for sig selv i forhold til København — eller rettere: det er København, der er noget helt andet i forhold til det øvrige land.

Også af økonomisk værdi er det at få at vide, hvordan tilskuddene forfalder. De beregnes jo efter de udgifter, der har været i et afholdt skoleår, forstår jeg, og hvis tilskuddene først vil falde, når man har tilendebragt disse beregninger, vil man kunne komme til at vente på dem i temmelig lang tid. Jeg formoder, det må være sådan — selv om det ikke står i loven — at man giver forskud til driften i det regnskabsår, man er inde i.

Der er et punkt mere, jeg gerne vil fremdrage i forbindelse med det første af lovforslagene, forslag til lov om statstilskud til private gymnasier og til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte, nemlig hvad der står i § 2, litra g,

„at skolen, i det omfang pladsforholdene tillader det, er villig til i gymnasieklasserne at modtage elever, der henvises

af det offentlige skolevæsen som egnede til optagelse.“

Nu ved jeg vel, at der for at blive optaget i gymnasiet i det hele taget skal aflægges, skal vi sige en adgangsprøve, at man fra skolens side, ved afgang fra 2. real, foretager en vurdering af, om eleven er i stand til at gå gennem gymnasiet. Men det spørgsmål, som rejser sig for mig, når man taler om de pladser, det er: vil det så sige, at en privat skole forlods for sine egne elevers vedkommende må optage dem i gymnasiet og derved lukke af for dem, der ligger udenfor, eller vil man, når der tales om egnede elever, lave en prioritering, altså gennem en karakterskala, hvorefter de bedst egnede får lov til at komme ind i det private gymnasium? Pladsmangelen vil jo kunne være afgørende her, og det ville være rart at få at vide, om det er den højtærede ministers mening, at man udefra skal kunne begrænse pladsernes antal ved at lave en graduering i spørgsmålet om egnethed i henseende til optagelse i gymnasieklasserne.

Men vi er for dette lovforslags vedkommende villige til at gå ind i en realitetsdrøftelse, en meget velvillig realitetsdrøftelse, og da der i øjeblikket er en række andre skoleforslag af lignende karakter til behandling, vil jeg også formode, vi kan høste erfaringer derfra og derigennem få en grundig gennemgang af dette forslag.

Jeg må dog måske lige til sidst om dette spørgsmål sige, at titlen på lovforslaget er lidt tung og kan give anledning til misfornøjelse: statstilskud til private gymnasieskoler og private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte. Adskillige, som læser det flygtigt eller læser det første gang, vil tro, at det alt sammen drejer sig om København, Frederiksberg og Gentofte, hvad det jo ikke gør.

Det andet forslag, som er til behandling her i dag, om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte, er en naturlig følge af, at der gennem de senere år har været et voksende behov for gymnasieundervisning. Der er kommet flere gymnasiaster, og vi er jo alle enige om, at de, som har evner og lyst, skal have mulighed for at få studentereksamen. Derfor har også mange kommuner — jeg kan bare